

Adaptivní a vědomé copingové strategie

(v závorce najdete ke každé z deseti uvedených strategií nestrukturovaný komentář, sloužící pouze jako určitý podklad k případným vašim dalším asociacím)

1. Schopnost sdělovat a sdílet s druhými lidmi to, co prožíváme

(překonat stud, dát najevo slabost, někdy např. neschopnost, „odkryt“ něco ze sebe, být autentický, „riskovat“ nebo riskovat (?) sebeodhalení, odhalení „špatnosti“...)

2. Schopnost kontaktu s vlastními emocemi

(„obtěžovat“, „zatěžovat“ druhé, pocit nepatřičnosti při silných emocích – tendence je „spolknout“, mýty: např. „chlapi nebrečí“, „kdo neumí kontrolovat svoje emoce, je slaboch“ atp., tabuizace některých emocí, např. zlost)

3. Schopnost kontaktu se svým tělem (tělovými pocity)

(tělová reakce je důležitý indikátor psychických procesů, často jakoby předchází vědomí – lze tedy zachytit, že se „něco děje“ dříve, než je to zjevné; pro zlepšení této – i jiných – schopností je velice vhodná nějaká forma autogenního treninku)

4. Schopnost kontaktu s vlastními potřebami

(problém uvědomění si opomíjených, neuspokojených potřeb, v krizi se může ukázat jejich naléhavost, příklad: „separační problém u adolescentů“)

5. Orientace v situaci

(někdy je velmi podstatné uspořádat si vlastní informace a uvědomit si, co je ještě potřeba zjistit, předejít panice atp., příklad: zpráva o závažném onemocnění ...)

6. Schopnost využít sebezkušenosti (včetně zkušenosti blízkých lidí či vzorců kolektivního chování)

(vlastní zkušenost, něco, co člověk už ve svém životě získal; také: prostřednictvím zkušenosti druhých lidí – nejčastěji klíčových osob, ale i jiných..., POZOR NA PAST „PSEUDOTERAPIE“!)

7. Schopnost a ochota nechat se inspirovat uměním, (např. literárními příběhy apod.)

(schopnost UČIT SE prostřednictvím kulturních výtvarů, např. narrativní přístup – narare=vyprávěti – učení se prostřednictvím příběhů, možnost duchovně se obohatit a rozšířit spektrum svých možností)

8. Kreativita a schopnost využít tvořivé řešení

(na krizi lze pohlížet jako na tvořivý proces zvládání třízivého stavu, důraz na „řešení“ krize jako na rozhodující okamžik, nesoucí v sobě kreativní potenciál; lze říci: známá a dostupná řešení jsou vyčerpána, je tedy prostor pro „nové řešení“)

9. Naděje a víra

(známé výroky: „naděje umírá poslední“, „člověk psychicky umírá, ztratí-li naději“, naděje - klíčový motiv k přežití u lidí vězněných, týraných...)

10. Schopnost uvědomění si SMYSLU utrpení

(připomínám zakladatele logoterapie – *logos=smysl* - V.E.Frankla: „Když člověk ví PROČ, je schopen přežít téměř každé JAK“... a další jeho slova mj. i na toto téma... najdete na níže uvedeném odkazu v „malé psychologické čítance: SETKÁNÍ S...“:
http://www.is.muni.cz/el/1441/jaro2007/SZ7BP_ZVZ2/